

[Handelsministeren.]

tion af, hvorledes Forholdene skal ordnes, end jeg har givet i Forslaget, skal jeg være villig til at acceptere det nye.

Det ærede Medlem Hr. Vejen sagde, at det var hans Opfattelse, at selve Driftskapitalen — jeg tror, han nævnte et meget stort Beløb — skulde Fabrikkerne selv skaffe. Jeg er ogsaa en Tilhænger af, at Andelshaverne skaffer det størst mulige Beløb, men jeg er jo tilbøjelig til at tro, at i mange af disse fattige Ægne eller nogle af disse fattige Ægne i alt Fald, hvor der kan være Tale om at anlægge Fabrikker, vil det kunne være ret svært for de paa-gældende at møde med stor Egenkapital, og saa maa man jo hjælpe dem paa bedst mulig Maade, saaledes at Fabriksanlægget ikke bliver skubbet til Side af den Grund, at der ikke kan skaffes de fornødne Penge-midler til Veje, hvad enten det nu er til selve Fabrikens Etablering, eller det er til at drive Fabrikken.

Endelig sagde det ærede Medlem, at det var hans Opfattelse, at Sukkerordningen og Kartoffelordningen burde følges ad. Det har ikke været mig muligt af mange forskellige Grunde at faa Sukkerordningen forelagt for Rigsdagen endnu, men forhaabentlig vil det ikke vare ret mange Dage, inden jeg ogsaa kan forelægge Rigsdagen et Forslag om en Sukkerordning for det kommende Aar. En Vanskelighed har jeg staaet overfor, nemlig denne, at de paagældende Sukkerroedyrkere har stillet Krav, som var uopfyldelige, og efter at jeg har meddelt dem dette, har de ikke meldt sig senere i Handelsministeriet; jeg har ikke hørt andet fra dem, end at de ikke vil dyrke Sukkerroer. Nu er det klart, at man ikke kan lade sig byde en saadan Optræden; Regeringen kan ikke og Rigsdagen kan heller ikke lade sig sætte Pistolen for Brystet, hver Gang der er Tale om, at de, der skal understøttes ved Statsforanstaltninger, vil have en Ekstrafordel fremfor den Fordel, de hidtil har haft. Jeg tør jo nok sige, at sidste Aars Sukkerroehøst har været af en saadan Beskaffenhed, at ingen anden Produktion i Landbruget har været saa vel stillet, saa godt underbygget som netop Sukkerroeproduktionen, og saa er det lidt ublu-færdigt at sige, at nu skal vi give et ekstra Tillæg for det kommende Aar. Det er ikke alene saaledes, at Staten har været god imod dem, men ogsaa Vorherre har været dem naadig, idet de har avlet meget mere end nogen Sinde tidligere.

Derimod er der en anden Gruppe af

Dyrkere her i Landet, jeg kunde ønske at tage Hensyn til, men jeg tror ikke, vi skal tage disse Dyrkeres Interesser op ved denne Lejlighed; jeg tror, deres Interesser kan komme bedre til Udtryk i Forbindelse med Ordningen af Sukkerroedyrkeres Forhold. Det er Cikorioeredyrkerne. De er underkastet en ualmindelig haardhændet Behandling, og det er min Hensigt at yde dem en Haandsrækning, saaledes at de ogsaa kan faa rimelige Vilkaar at arbejde under; det har de efter min Mening ikke i Øjeblikket.

Til allersidst gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om Spritfabrikkernes Stilling til Kartoffelforbruget. Det ærede Medlem ønskede, at Spritfabrikkerne skulde bruge flere Kartoffler ved Spritfabrikationen, og at de skulde yde Dyrkerne af Kartoffler til Spritfabrikkerne en Understøttelse, en Hjælp, saaledes at de kunde faa nogenlunde rimelige Priser. Jeg er ikke i Stand til at overskue hele dette Forhold; jeg ved ikke, om det er muligt for Spritfabrikkerne at bruge flere Kartoffler i deres Produktion, end de gør i Øjeblikket. Jeg ved, at Spritfabrikkerne bruger en hel Del Kartoffler; jeg ved, at de har Kontrakter med Kartoffelavlere, og der foreligger ikke for mig nogen Klage fra disse Avlere over, at de har faaet for lidt for deres Kartoffler. Det er muligt, at denne Ordning her kan være en indirekte Understøttelse for dem, hvis en saadan overhovedet er paakrævet. Men vi kan jo forhandle om Sagen; jeg skal være villig til ogsaa at lade hele dette Spørgsmaal prøve.

Til det ærede Medlem Hr. Vesterager har jeg kun det at sige, at jeg egentlig er ked af, at jeg ikke fik Klarhed over, hvad det var, det konservative Folkeparti vilde. Det ærede Medlem gjorde mange Indvendinger imod at gaa den Vej, som her er foreslaaet. Det ærede Medlem henviste til, at det konservative Folkeparti i sin Tid havde været ivrigt for, at man skulde yde Kartoffelmelsproduktionen en Understøttelse, en Hjælp; da den Ordning, man etablerede under Højkonjunkturen, begyndte at vakle, skulde man have understøttet den og derved bevaret det, der virkelig havde nogen Værdi. Ja, det kan maaske være rigtigt, at det konservative Folkeparti har været saadanne Ønsker som af det ærede Medlem Hr. Vesterager nu tilkendegivet, men det maa være blevet ved Ønskerne, for der kom jo ikke noget ud af det, og saa vidt jeg ved, ramlede de mange Kartoffelmelsfabrikker sammen just i en Tid, da det konservative Folkeparti havde Andel i Regeringen, i